

מ"ח 973/21 - אמיר אפסקר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 973/21

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: אמיר אפסקר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: עו"ד מאיר סויסה

החלטה

מונחת לפני בקשה למשפט חוזר.

המבקש הורשע בבית משפט השלום, על פי הודאתו, בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. ברקע - הודעות ששלח המבקש לחברה של המתלוננת, ובהם איומים לפגוע במתלוננת ובגורמים נוספים. על המבקש נגזרו, בין היתר, ארבעה חודשי מאסר בפועל.

על פי טענתו של המבקש, לאחר שסיים לרצות את עונשו קיבל לידי את חומר החקירה, וגילה כי ההודעות נשלחו על ידו מספר חודשים קודם להגשת התלונה נגדו, ולא כשבוע לפני הגשת התלונה נגדו, כפי שצוין בכתב האישום שבו הודה. המבקש סבור כי גילוי זה פירושו כי הרשעתו מבוססת על "ראיה שיסודה בשקר" (סעיף 31(א)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984) וכי נגרם לו עיוות דין בנסיבות אלה (סעיף 31(א)(4) לחוק).

למעשה המבקש עותר בהליך זה לאפשר לו לחזור מהודאתו. ברם, על פי הדין חזרה מהודאה - בוודאי לאחר גזר הדין - מחייבת הצגת נימוקים מיוחדים, ושמורה ככלל לנסיבות שבהן נפל פסול בהודאה עקב פגם ברצון או בהבנת משמעות ההודאה, או אם ההודאה הושגה שלא כדין (ראו סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (2002)). אשר לחזרה מהודאה לפני גזר הדין לנוכח רצון כן של נאשם לחשוף את האמת ראו ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.8.2020)). כאשר מדובר בבקשה לחזרה מהודאה במסגרת בקשה למשפט חוזרים, הדברים נכונים אפילו ביתר שאת (מ"ח 3633/08 אליטוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 34 (25.11.2008)).

המבקש אינו עומד באמות המידה האמורות. הוא עדיין מודה כי שלח את ההודעות, אך מוסיף כי שלח אותן כמה חודשים לפני המועד שבו הודה בבית המשפט. קשה להבין טענה זו. לפי כתב האישום, ההודעות נשלחו בתאריך 15.6.2020 או במועד סמוך. המבקש הודה בכתב אישום זה פחות מחודשיים לאחר מכן, בתאריך 4.8.2020. בנסיבות אלה לא ברורה טענת המבקש, כי רק לאחר תום ההליך "גילה" כי לא שלח את ההודעות פחות מחודשיים לפני שהודה, אלא כמעט שנה לפני הודאתו. יתר על כן, לנוכח הודאת המבקש - גם כיום - בשליחת ההודעות, קשה לייחס בגדרי ההליך הנוכחי משקל למועד שבו נשלחו. המבקש סבור כי היה מקבל עונש קל יותר לו ידע בית משפט השלום כי האיומים לא נשלחו בסמוך להגשת התלונה אלא כמה חודשים קודם לכן, אך בית משפט השלום לא התייחס בגזר דינו לעיתוי משלוח ההודעות, אלא לחומרת תוכן האיומים שהושמעו ולעברו הפלילי של המבקש. נתונים אלה עומדים בעינם. כללו של דבר, לא הוצגו נימוקים התומכים בבקשה לחזור בשלב זה מהודאה ולקיים משפט חוזר.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ז באדר התשפ"א (11.3.2021).

ש ו פ ט